

mere end den nærværende Regjerings Medlemmer være overbevist om det Uhyggelige og Skadelige, ja finantzielt Medbrydende, der er i denne finantzielle Dobbelthed, men det ærede Medlem, eller i alt Fald de øvrige ærede Medlemmer, vilse give mig Ret i, at ved at udhæve disse Vanstieligheder hæver man dem ikke. Det ærede Medlem synes at overse den hele Situation. Jeg vil ikke trættes med ham om, hvorvidt man paa et tidligere Stadium kunde være gaaet den af ham antydede Vej, men det forekommer mig, at Situationen nu er givet saaledes, at der ikke kan være Spørgsmaal om at gaae en anden Vej end den: snarest muligt at søge at faae Forhindrengen for Finantsernes Sammensmeltning, nemlig de forskjellige Forsatningsstykker, hævede ved een fælles Forsatning. Ingen skal være gladere end den nuværende Regjering, og navnlig end jeg som Finantzminister, om det skulde lykkes mig inden lang Tid at kunne forelægge en ny Forsamling et fælles Budget. Jeg kan ikke nægte, at det undrer mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds samme Dag, da han indbringer en Anklage imod det nærværende Ministerium, har villet opfordre det til at styde alle disse Vanstieligheder tilside. Det ærede Medlem kan vel være overbevist om, at den af ham foreslaaede Vej maastee kunde have været den mest praktiske, men han kan umulig have været uvidende om, at Representationerne, ikke blot Rigsraadet, men ogsaa Rigsdagen, have erkjendt, at de havde hver en Stilling ligeoverfor hinanden og ved Siden af hinanden, som begge Parter have respecteret. Jeg kan derfor ikke følge det Raad, som det ærede Medlem har givet, og som ogsaa en anden æret Taler har antydet, men jeg vil i Modsetning til, hvad han sagde til mig, sige til ham og til de Medlemmer, der følge ham: Hjælp os at komme ud af Vanstielighederne; det er den Opgave, som ligger for Regjeringen og for Representationerne: saa snart som muligt at faae en Ende paa denne Strid, som paa en uhyggelig Maade har hændraget Europas Opmærksomhed paa os, og som

nødvendigvis, dersom den skal vedblive, maa virke ødelæggende og skadeligt for Landet. — Der er endnu en Ting, som er omtalt af flere ærede Medlemmer, og som det maastee kan ligge temmelig naturligt for mig at udtale mig om; det er om de Besparelser, som man mulig kunde vente at faae indførte i de Dele af Lovgivningsvirksomheden, som ligge indenfor Rigsdagens Omraade. Det er allerede bemærket af min ærede Collega, at, for at kunne opnaae væsentlige Besparelser i Personalet, maa man ogsaa sørge for at opnaae væsentlige Besparelser i Arbejdet, og jeg troer, at man ved at gaae nærmere ind paa denne Sag vil see, at man her dog maastee venter sig Mere, end det er muligt at efterkomme i den nærmeste Tid. Det staaer for mig som en Nødvendighed, forinden der kan stee nogen betydelig Reduction, at maatte forberede noget mere, end det hidtil er gjort, den communale Selvregjering, thi en stor Deel af de Forretninger, som man nu holder i Ministeriet, maa nødvendigvis gaae over til de communale Bestyrelser, naar der skal kunne foregaae saa betydelige Reductioner i Arbejdet, at deraf kan flyde ligesaa betydelige Reductioner i Personalet. Jeg skal imidlertid ikke blot sige, at det aldeles stemmer med den nærværende Regjerings Overbeviisning, at det er nødvendigt at søge at indrette et Regjeringsapparat her, der svarer til Landets Størrelse og Behov, og at man i det Hele taget holder sig overbevist om, at det ogsaa er muligt, om ikke strax, saa dog i en ikke fjern Fremtid, at kunne reducere det nærværende ikke ganske ubetydeligt, men jeg sthyder tillige min Formand i Ministeriet den Erklæring, at jeg blandt hans Papirer har fundet Forarbejder til en Omorganisation af Ministerierne. Det er mig imidlertid bekjendt, at dette Spørgsmaal ikke er kommet til en egentlig officiel Behandling imellem de forskjellige Ministerier, men det bør siges, da han ikke er tilstede, at han idetmindste, og jeg tør antage de øvrige Ministre med ham, have været betænkte paa at sætte det hele Spørgsmaal under Behandling.